



גיליון כ"ו

חודש אדר

תשפ"א

תפילה באהבה – הלימוד השבועי

וטהר ליבי שאזכה להתפלל

רבני בתי ספר צוותי חינוך תלמידים והורים יקרים,
יהי רצון שיתקבלו תפילותינו ברצון לפני שוכן מרומים!



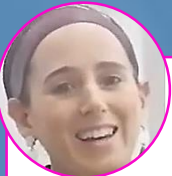
הרב משה ברכה

יום א – ט"ז אדר

הרב צבי יהודה זצ"ל



שלום לילדים היקרים, האהובים. אתם יודעים בכל יום פותחים את העיניים ונושאים תפילה לקדוש ברוך הוא, אבל עד כמה אנחנו צריכים להתרכז בתפילה, נשמע ונלמד מהסיפור הבא. הסיפור התרחש במלחמת יום כיפורים, באותם ימים לא היו הרבה דרכים כיצד להודיע על תחילתה של המלחמה, לא היו טלפונים ולא היו הודעות. מה עשו? יצאו מכוניות צבאיות עם רמקולים וקראו והכרוז החל להודיע: "המלחמה פרצה המלחמה החלה כולם לצאת ולהתגייס, כולם לצאת אל הקרב". גם תלמידי ישיבת מרכז הרב, תלמידי הישיבה שאותה הקים הרב קוק שומעים את הדברים מבעד לחלונות ורוצים גם הם, לצאת ולסייע במאמץ המלחמתי. הם ניגשים אל רבם, הרב צבי יהודה בנו של הרב קוק כדי לקבל את ברכתו רגע לפני היציאה אל הקרב. הרב באותם רגעים היה עסוק באמצע תפילת העמידה, תפילת מוסף של יום הכיפורים. כל כולו דבוק וצפון בתפילה, הם נגשים אל הרב, הם מנסים לסמן לו עם הידיים להתלחשש מצדדיו, מאחוריו כדי שישים לב שהם עומדים לידו, אבל הרב לא נע ולא זז. הם ניגשים ושוב מנסים אבל הרב בשלו, כל כולו דבוק בתפילה. לאחר דקות ארוכות שהם רואים שהזמן אוזל והם חייבים לצאת, בזירות רבה וברגישות מניח אחד התלמידים את ידו על כתפו של הרב. בתחילה הרב לא כל כך שם לב ולאחר כמה שניות פתאום הוא רואה יד וחש יד על כתפו מבין שמשהו קרה מזדרז לסיים את תפילת העמידה ואז פונה אל התלמידים: "קרה משהו?" פונים אליו התלמידים: "הרב לא שמעת?" "לא שמעתי מה?" "פרצה מלחמה" "פרצה מלחמה? מי מה מתי הודיעו?" "ממש ברגעים אלו, בדקות האחרונות הודיעו שפרצה מלחמה, רמקולים הודיעו הכרוז יצא "והרב באמת ובתמים לא שמע את הכרוז לא שמע את הדברים, הוא היה כל כולו עסוק בתפילה. נדע ונלמד גם אנו ונשתדל להתאמץ להיות מרוכזים בתפילה.



הרבנית אביטל יומטוביאן

יום ב – י"ז אדר

תפילת חנה



אני רוצה לספר לכם על דמות מופלאה בשם חנה, שהרבה מהלכות התפילה נלמדות ממנה. חנה, אמא של שמואל הנביא, חיכתה תשע עשרה שנים לילד, לא היו לה ילדים. לאלקנה, האיש שלה, יש עוד אישה בשם פנינה, שיש לה הרבה ילדים. כל רגל הם עולים למשכן בשילה, כל המשפחה עולה לרגל ועושים סעודה, וחנה לא מסוגלת לאכול, היא עצובה. ואלקנה מנסה לשכנע אותה, הוא אומר לה: "חנה, אל תהיי עצובה, אני טוב לך מעשרה בנים. בואי תשלימי עם המצב הזה. אז נכון, אין לך ילדים, אבל יש לנו זוגיות כל-כך טובה. בואי תוותרי על החלום שלך". אבל חנה לא מוותרת, היא אומרת: "הקדוש ברוך הוא נתן לי את הגוף הזה בשביל שאני אביא אתו ילדים, אני אביא אתו חיים, ואני מאמינה שהמציאות הזאת יכולה להשתנות".

חנה מאמינה בשינוי, היא לא מקבלת את המציאות כמובנת מאליה. חנה מתפללת, וכתוב שהיא מתפללת "על ה'". לא כתוב מתפללת "אֵל ה'". היא מתפללת "על ה'", היא אומרת לקדוש ברוך הוא: "אם אתה תיתן לי ילד, הילד הזה יהיה בשבילך. הילד הזה יעבוד אותך. אני רוצה ילד בשביל העולם כולו, לא רק בשביל טובתי". והתפילה שלה נענית, ושמואל הנביא הוא זה שנולד, והוא זה שבסופו של דבר ימליך שני מלכים: את שאול המלך ואת דוד המלך.

לכן חנה היא זו שמלמדת אותנו הלכות תפילה, שהתפילה היא בלחש ועוד הלכות נוספות, כדי לומר לנו: "ילדים יקרים, אל תוותרו על החלום. יש לכם חלום? תתפללו עליו, אל תתיאשו. אם אתם יודעים על משהו חולה, או שיש מריבות בבית, או שרוצים להצליח במבחנים, תשתמשו בתפילה, ואל תתפללו רק על עצמכם, תתפללו על העולם כולו, תתפללו על חברה טובה, על אמא, על ילד אחר שאתם מכירים שקשה לו. תשתמשו בתפילה כדי לעשות טוב לכל העולם כולו". יש לנו מתנה גדולה, בואו נשתמש בה בצורה הכי טובה שאפשר.





הרב יצחק ממן

יום ב – י"ז אדר



כוחה של תפילה - תפילת חנה

שלום לכם ילדים יקרים וחביבים. היום אני רוצה לדבר אתכם על כוחה של תפילה, אלו ישועות יכולה להביא התפילה. בספר התהילים יש פסוק שאומר כך: "קְוֶה, אֶל-ה': חֲזֵק, וַיֶּאֱמָץ לְבָבְךָ; וְקְוֶה, אֶל-ה'." למה צריך לחזור פעמיים על המילים "קְוֶה, אֶל-ה'" ועוד פעם "קְוֶה, אֶל-ה'" צריך לדעת שאין מילים מיותרות אצל חז"ל. המילים האלה באו כדי לומר לנו שאם לפעמים אנחנו מתפללים לפני הקדוש ברוך הוא ולא תמיד רואים שהתפילה שלנו נענית מיד, אז חס וחלילה עלול להתגבש בנו איזשהו יאוש שאולי התפילה שלנו לא תתקבל. לכן בא הפסוק הזה ואומר לנו "קְוֶה, אֶל-ה'", תתפלל אל ה' ותחזור ותתפלל שוב אל ה'. ואם חס וחלילה אתה מתייאש כי אתה רואה שהתפילה שלך לא מתקבלת, אז "חֲזֵק, וַיֶּאֱמָץ לְבָבְךָ"; תחזק את ליבך, אל תתייאש, ו-"קְוֶה, אֶל-ה'" ותתפלל שוב אל ה', כי בסוף, בסוף התשועה תגיע בעזרת ה'.

חז"ל אומרים לנו שאין תפילה שחוזרת ריקם. אנחנו מתפללים, אז התפילה שלנו לפעמים נענית מיד, אבל לפעמים התפילה נענית לאחר זמן ולפעמים אנחנו רואים שהתפילה לכאורה לא נענית, אבל אנחנו צריכים לדעת שהתפילה פועלת, היא פועלת בשמיים, היא פועלת ישועות בשמיים והיא יכולה לפעול אפילו אחרי תקופה של כמה שנים ואולי אפילו אחרי כמה דורות.

אני רוצה לתת לכם דוגמה. יש לנו את ספר התנ"ך, הספר האהוב עלינו, אלו סיפורים נפלאים יש בספר הזה. אחד הסיפורים בתנ"ך מספר לנו על חנה הנביאה. חנה הנביאה הייתה אחת משבע נביאות שניבאו לעם ישראל. אבל חנה הייתה עצובה. חנה הייתה עצובה מכיוון שלא היה לה פרי בטן, לא היה לה ילד, ושנים רבות היא מבקשת ומתפללת לפני הקדוש ברוך הוא: אלוקים בבקשה, תן לי ילד, אני רוצה גם פרי בטן. אבל תקופה ארוכה היא לא נענית והיא נשארת אישה עקרה. בעלה, אלקנה, כשהוא רואה את הצער שלה, כמה היא בוכה, היה קשה לו כבר לראות אותה בוכה ואז הוא אומר לה: "חֲנָה לָמָּה תִּבְכִּי וְלָמָּה לא תֵּאָכְלִי?" היא צמה כי היא כבר לא יכולה לאכול, היא לא רצתה לאכול, אז לא היה לה תאבון בגלל הצער שלא היה לה ילד. "הֲלוֹא אֲנִי טוֹב לָךְ מִעֲשָׂרָה בָּנִים." חנה, אני טוב לך מעשרה בנים כי יש לנו זוגיות נפלאה, תראי איזו שליחות נפלאה יש לנו, אז דיי, דיי להצטער, דיי לבכות ואולי תקבלי עלייך את הדין כי אולי אלוקים באמת לא רוצה לתת לך ילד, אז מספיק לבכות.

אתם יודעים מה התגובה של חנה הייתה? היא לא הגיבה בכלל, היא הלכה למשכן, ליד קודש הקודשים, היא צעקה לפני הקדוש ברוך הוא, התפללה מכל הלב, אבל הפעם התפילה הייתה הרבה יותר גדולה. אתם יודעים, בסוגריים, עד עכשיו היא סמכה על בעלה אלקנה, שאולי בזכותו היא תוכל להיוושע ויהיה לה בן, עכשיו היא הבינה שהיא צריכה לסמוך רק על עצמה ולהתפלל. יכול להיות שהוא בעצמו רצה שהיא תתפלל מתוך הלב שלה.

ואחרי התפילה של חנה, אחרי התפילה הזאת והצעקה, אתם יודעים מה שקרה? אחרי 19 שנה נולד לה בן. אבל אוהו איזה בן, מי שנולד לה היה שמואל הנביא, אחד מגדולי הנביאים, אחד מגדולי הנביאים שהיו באותה תקופה.

כן. זוהי גדולתה של תפילה. ילדים אנחנו מתפללים תפילת שמונה עשרה ואנחנו צריכים לדעת שכל אחד בתפילת שמונה עשרה יכול לבקש כל בקשה שהוא רוצה. יש ברכה שנקראת "שומע תפילה", וכל ילד יכול לבקש כל בקשה שהוא רוצה. אז עכשיו כשאתם מתפללים, רוצו, אל תשכחו, בתפילת שמונה עשרה, בברכה של "שומע תפילה", לבקש את מה שאתם רוצים. יהי רצון שבעזרת ה' כל תפילותיכם יעלו לשמיים, יבקעו שערי שמיים ויתקבלו לפני בורא עולמים.





הרב יצחק דהן ונכדיו

יום ג - י"ח אדר

מה מבקשים מהדוד



לפעמים יש לנו הזדמנות מיוחדת לבקש משהו ולקבל, ועלינו לבחור! מתנה ליום ההולדת, מתנה ממישהו מיוחד, מדוד שגר בחוץ לארץ או בכלל. ואנחנו שואלים את עצמנו – מה נבקש? אנחנו מתלבטים, מתייעצים עם חברים, בני משפחה... מה כדאי לבקש? זה מזכיר לי משהו.

פעם פגש אותי איזה יהודי טוב בבית הכנסת, וביקש לשאול אותי שאלה: "תקשיב, אנחנו מתפללים שמונה עשרה ואני אוהב להתפלל. אני מכבד את התפילה, ברור. אבל לפעמים קצת עולה לי בראש שאלה, למה אנחנו צריכים לבקש דברים שאנחנו לא צריכים? מה, אני מבקש מה שאני אוהב, מה שאני צריך... למה אני צריך לבקש משהו שאני אולי לא צריך אותו?" חשבתם על זה פעם? כן? יצא לך לחשוב דבר כזה?

שאלתי אותו: "ומה, מה חשבת? מה אתה חושב אולי שלא היית צריך?" הוא ענה לי: "תשמע אני בן אדם חזק, בן אדם עם שריר, אני עושה כושר. אני מרגיש בריא. למה אני צריך לבקש 'רפאנו ה' אני ברוך ה' בריא ושלם, וגם 'השיבנו אבינו לתורתך', תחזיר אותי בתשובה - אני מתפלל, אני מקיים תורה ומצוות, אני בן אדם בסדר... מי שצריך שיבקש".

יש משהו בשאלה שלו, ואני יכול להגיד לכם שתי תשובות: אם כל אחד היה צריך לבחור מה הוא צריך, יכול להיות שהוא היה מתרכז בדברים לא כל כך חשובים. כי באמת באמת לא תמיד אנחנו יודעים מה אנחנו צריכים. אנחנו חושבים שאולי זה טוב בשבילנו, ואולי זה לא טוב. אז חכמים, אנשי כנסת הגדולה, שהם חיברו את תפילת שמונה עשרה, חשבו ואמרו: בואו נחשוב אלו דברים חשוב שיהיו לאדם באופן פרטי, אבל לא רק באופן פרטי. יש דברים שצריך אותם באופן פרטי, אבל גם שעם ישראל צריך: גאולה, משיח, בניין ירושלים... האדם צריך אותם ככלל ישראל. אז חז"ל, אנשי כנסת הגדולה, אמרו: אם ניתן לכל אחד להחליט אולי הוא לא יקבל את ההחלטות הנכונות, הוא לא יבחר את הדברים הנכונים. לכן חז"ל קבעו תפילה, שגם על הצרכים שאולי האדם לא יודע שהוא צריך - זה בתוך התפילה.

ודבר שני: שמתם לב פעם מה אנחנו אומרים בתפילת הדרך? "תוליכנו לשלום, תצעידנו לשלום". אני נוסע לבד! למה אני צריך לברך "תוליכנו"? צריך לומר תוליכני! חז"ל רצו לחנך אותנו שתמיד נחשוב על כלל ישראל, על כל עמך, לא רק על עצמנו. בסדר, נכון, בן אדם בריא, אבל יש אנשים אחרים צריך לחשוב עליהם. אדם שמתפלל על אחרים הוא שותף, הוא חלק מעם ישראל. שיהיה לכם יום נפלא ומוצלח!



הרב עמיחי נחשוני

יום ד - י"ט אדר

תפילת "אדרבה" של רבי אלימלך צליז'נסקי



"אדרבה, תן בלבנו שנגאה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם" שולם תלמידים מתוקים השבוע, כ"א באדר, יום פטירתו של רבי אלימלך וייסבלום מליז'נסקי. ליז'נסקי זה שם המקום שבו הוא חי ונפטר בפולין. פולין זה המקום שבו רבי אלימלך ביסס את החסידות שלו. רבי אלימלך, לפני 234 שנה, כתב ספרים. אחד מהספרים שהוא כתב זה 'הנועם אלימלך', שבו כתובים דברי תורה על פרשיות השבוע. רבי אלימלך גם כתב בקשה נפלאה שאומרים אותה לפני התפילה. בתוך הבקשה יש פסקה מאוד מאוד חשובה, שכיום יש גם עליה שיר. והפסקה הולכת כך: "אדרבה, תן בלבנו שנגאה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם, וְשִׁנְדְּבֵר כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר וְהַרְצוּי לִפְנֵיךְ". אומר לנו רבי אלימלך מליז'נסקי: עלינו לראות את הטוב בכל אחד. בכל אחד יש נר, ואין הנר שלי דומה לנר של חברי. צריכים לראות את הטוב בכל אחד, את האור בכל אחד, את הדברים הטובים שהוא עושה, ולהעצים, ולומר לו, לא רק לראות. אומר רבי אלימלך מליז'נסקי: "שנדבר כל אחד", לומר לו בפה: 'וואו, כמה אתה טוב במקצוע חשבון'. 'כמה אתה טוב בלימוד התורה'. 'כמה את טובה במקצוע המדעים'. 'כמה את טובה בלעזור לחברות שלך'. ובכל אחד לראות את התכונות הטובות שיש בו - אם הוא שמח, אם הוא מעודד, לומר לו את זה, לא רק לחשוב את זה. וברגע שאנחנו חושבים את הדברים הללו ורואים את הטוב בכל אחד, אז אנחנו יכולים להיכנס לתפילה בצורה יותר נקייה. הרי תפילה זה בין אדם למקום, וחשוב לפני שאנחנו נכנסים לתפילה שהיא בין אדם למקום, שנהיה נקיים בבין אדם לחברו, שנהיה בבחינת "אוהב ימים לראות טוב".

יהי רצון תלמידים יקרים, שנזכה לראות את האור בכל אחד, ולא רק לראות אלא גם לדבר ולומר אותו. שיהיה לכם בהצלחה רבה, ושתפילותינו יעלו לפני הקדוש ברוך הוא ברצון.

"וְשִׁנְדְּבֵר כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר וְהַרְצוּי לִפְנֵיךְ, וְאֵל יַעֲלֶה בְּלִבְנוּ שֵׁם שְׁנֵאָה מֵאֶחָד עַל חֲבֵרוֹ חֲלִילָה וְתַחֲזֵק אוֹתָנוּ בְּאַהֲבָה אֵלֶיךָ, כְּאִשֶּׁר גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵיךְ, שְׁיֵהָא הַכֹּל נַחַת רוּחַ אֱלֹהֶיךָ".



הרב שמואל אליהו על אביו הרב מרדכי אליהו צוק"ל

שלום, לספר לכם על תפילה של הרב אליהו, זה כמו לספר לכם על החיים שלו. מאז שאני זוכר את עצמי, אנשים באים אליו, לקבל ברכות. אנשים לפעמים מספרים גם על רוח הקודש שלו, וגם על כח התפילה שלו, שזה אגב אותו דבר. זה אותו קו שאתה מחובר לקדוש ברוך הוא, אז הוא מגלה לך מה שצריך לדעת, ושבאותו קו אתה פונה אליו ואתה מבקש.

אני רוצה לספר לכם סיפור שהיה פעם בפורים. היינו בסעודת פורים, ושאלנו אותו: ספר לנו מה הסוד. אז הוא אמר לנו: סוד? זה לא סוד, זה לא פטנט שלי, זה של עם ישראל, כל אחד יכול. אני רוצה לספר לכם סיפור ששמעתי אותו מפי בעל דבר, סיפור אמיתי. הרב היה מחלק שירים, ריבה מהאתרוג שהוא היה מברך עליו בסוכות. ופעם אחת באה אליו אישה ואומרת לו שהיא רוצה עשר חתיכות מהאתרוג. הוא אומר לה: למה עשר? אז היא אמרה לו שהיא מרכזת עשר נשים עקרות. היא גם עקרה, לא זכתה לילדים והיא תומכת בכולם, הולכות לקברי צדיקים, עושות סעודת אמנים וכו', אז היא רוצה בשביל כולם. הרב שמח מאוד, והוא אמר שהוא לא ייתן לה שום חתיכה מהאתרוג. אז היא אמרה: למה? אמר לה: קחי את האתרוג של בעלך, תעשי מזה ריבה, תחלקי להם ותראי ישועות. בקיצור, היא מספרת, שהיא הייתה קצת מאוכזבת, אבל היא עשתה מה שהרב אמר. במוצאי סוכות, במוצאי שמחת תורה, היא לוקחת את האתרוג, מקלפת אותו, עם דמעות, מבשלת אותו ונותנת לכל החברות שלה. והיא אומרת לי: וראה איזה פלא, תשע מתוך עשר זכו בפרי בטן! אני מספר את הסיפור הזה כדי להבין שזה זכות שניתנה לכולנו, והגמרא אומרת שאנחנו לפעמים לא מאמינים בה.

אני אספר לכם עוד סיפור. זה סיפור שאני מרבה לספר אותו, כי הוא ממש מופלא. זה מעשה שהיה. זה היה גם בסוכות, והייתי בשמחת בית השואבה, בקרית טבעון, ובדרך מישוהו מתקשר אליי ומספר לי שהוא פעם בא לרב, ואומר לו: כבר תשע שנים אין לי ילדים. הרב שומע אותו, אומר לו: תקשיב, אני לא אברך אותך, אני אתן לך עצה. ההוא קצת נדהם, אומר: הרב, באתי שעתיים, חיקיתי שעה בתור, וזה. אומר לו הרב, מה תפסיד? היום ראש חודש, תכוון ב'עֲלֶה וְיָבֹא' במילה 'פִּקְדֻנוּ', 'פִּקְדֻנוּ' שה' יפקוד את אשתך. סיפר לי הבן אדם שהיה מאוכזב קצת. עשיתי מה שהוא אמר, וראה איזה פלא, חודש אחרי זה אשתי נפקדה. הייתי ממש בתדהמה. מה, אני יכול להתפלל? זה עובד? איך זה עובד? אבל מאז, הוא אומר, כבר התפילה שלי הייתה אחרת. ואחרי תשעה חודשים נולד לנו בן! אחרי כמה זמן אשתי רצתה בת, אומרת לי ללכת לרב, אמרתי לה: אני לא צריך, אני מכיר את הפטנט. שוב התפללתי, אשתי נפקדה, בת, תענוג. זהו, סיפור בטלפון, אני אפילו לא יודע ממי זה. רק מה, הגעתי לשמחת בית השואבה, אמרתי שאני לא אשכח את הסיפור, אספר את זה למישהו, מישהו לידי, אני מכיר אותו מצפת, יש לו חנות מחשבים. סיפרתי לו. אני זוכר, אולי חודש אחר כך, אני פוגש אותו ברחוב בעיר, אומר לי: הרב, איזו שמחה! אתה זוכר מה שסיפרתי לי? תשמע, זה עובד, אשתי בהריון, עשיתי כמו שאמרת, כיוונו ב'עֲלֶה וְיָבֹא' של חול המועד, והנה נפקדה. מעניין, אמרתי, מעניין. איך זה? מה, כאילו עד היום הוא לא התפלל? בטח התפלל. מה הסיפור עזר לו? אולי הסיפור עזר לו להבין שגם הוא, תפילתו נשמעת, לא רק הרב אליהו. לסיפור הזה יש המשך. בחנוכה באותה שנה, הייתי בראש פינה, היה שיעור נשים. סיפרתי להם את הסיפור הזה, שני חלקיו. כמו שאתם מתארים לבד, חודש אחרי זה, מתקשרת אליי אישה אחת, אומרת לי: הרב, זה עובד גם אצל נשים. אני בעלת תשובה, כך וכך שנים לא היו לי ילדים, כיוונתי כמו שאמרת בראש חודש שבסוף חנוכה, והנה נפקדתי. לסיפור הזה יש מאה המשכים! כנראה אנשים לפעמים לא מאמינים שאלוקים שומע את התפילה שלהם. הסיפור הזה פותח להם להבין: כן, אלוהים שומע גם לך, הוא אוהב אותך, אהבת עולם הוא אוהב אותך. ככה אנחנו אומרים כל תפילה: 'אֶהְיֶה עִלְיָהּ אֶהְיֶה עִלְיָהּ'. אז שומע כל תפילת עמו ישראל, אנחנו צריכים פשוט לחזק את השריר הזה, את הידיעה שאנחנו כמו 'כְּגִמְלָה עַל אִמּוֹ'. אנחנו מחובקים בידי הקדוש ברוך הוא, כמו תינוק בידי אימו, 'כְּגִמְלָה עַל נַפְשִׁי', שהיא רק מחפשת להעניק כמה שיותר, והוא צריך לזכור שהוא ממש אהוב.

ה' ישמור אתכם, יברך אתכם, נזכה להתפלל בצורה נכונה, ולקבל את השפע שהקדוש ברוך הוא רוצה לתת לנו יותר משאנחנו רוצים לקבל.





יום ו - כ"א אדר

הרב זאביק הראל



התבלין המיוחד של המרק ורבי אלימלך מליז'נסק

היום כ"א באדר יום מיוחד. יום פטירתו של אחד מגדולי הצדיקים שעמדו לעם ישראל, רבי אלימלך מליז'נסק. אני רוצה ללמוד היום על התפילה משהו ממנו, איך אפשר להכניס את התפילה לא רק בבית כנסת, אלה בכל רגע ביום שלנו. כשרבי אלימלך כבר היה זקן, הוא שכב על ערש דווי, הוא היה חלש מאוד, והוא לא הצליח לאכול. הילדים שלו הביאו לו: "אבא קח קצת לחם, קצת מרק", והוא מנסה להכניס לפה, והוא לא מצליח. והוא אומר: "הגוף שלי לא מסוגל יותר להכיל גשמיים". הוא היה כל כך רוחני, הוא הרגיש כבר כל כך חצי בשמיים, שהוא לא היה מסוגל לאכול אוכל גשמי. ניגש אליו הבן שלו, רבי אלעזר, אמר לו: "אבא, אבא, בכל זאת, אתה, רוצים שתחיה, בשביל לחיות אתה בן אדם, אתה חייב לאכול, מה אתה רוצה נביא לך, נשיג לך, יש משהו מיוחד שאתה רוצה לאכול?" אז רבי אלימלך חשב ואמר לו: "אם היית משיג לי מרק כמו של מלכה'לה מליז'נסק, זה, זה הייתי רוצה לאכול". מלכה'לה מליז'נסק, יש מישהי כזאת. אז אמר: "אולי באמת אבא שלי אכל אצלה פעם, אולי יש לה איזה מאכל מיוחד שאבא שלי אוהב". אז מהר רבי אלעזר מחפש את מלכה מליז'נסק, ליז'נסק זו הייתה עיירה שבה גר רבי אלימלך. אז הוא הולך לקצה העיירה שמה הייתה גרה מלכה'לה, הוא דופק בדלת, פותחת את הדלת ואומרת: "שלום רבי אלעזר, מה, מה באת לבקר אותנו?" "תגיד, אבא שלי, רבי אלימלך, פעם אכל אצלך?". "מה, הוא סיפר לכם את זה? וואי, לא נעים לי. כן, פעם אחת במקרה הסתכלתי מהחלון, פתאום ראיתי את רבי אלימלך עובר ברחוב. אז אמרתי לבעלי: "וואי, איזה זכות זה שהצדיק יכנס אלינו הביתה לבקר אותנו. לך, תקרא לו שיכנס". אז בעלי ישר רץ החוצה ואמר: "רבי אלימלך, אולי תבוא לבית שלנו הקטן, תשב איתנו קצת". רבי אלימלך כנראה ראה שזה ישמח אותנו, אז הוא נכנס. הוא התיישב עם בעלי ככה במטבח הקטן שלנו, אבל לא היה מה להגיש לו לאכול, כי לא היה לנו כלום בבית. פתחתי את הדלת של ארונות המטבח ולא היה כלום, ובעלי אומר לי: "מלכה'לה, תגישי משהו לרבי אלימלך, הגיע אלינו צדיק הביתה, נגיש לו משהו, נכבד אותו!". אני נכנסת שוב, מתחילה להסתכל בארונות, ואני מוצאת שיש לי רק צלחת קטנה עם מלח. יש לי כמובן מים, שהיה לנו בצד בתוך כד. אז לקחתי מים, שמתי אותם בתוך סיר והדלקתי את האש. המים התחילו לבעבע, התחלתי לקחת את המלח, והתחלתי לפזר אותו על המים, והתפללתי: "ה' יתברך, כל כך רציתי לארח את הצדיק רבי אלימלך. לא חשבתי על זה שאין לי מה לתת לו כשהוא בא אלינו הביתה. אז אתה יודע שאם היה לי מלא אוכל בארונות, הייתי מביאה לו הכל, אתה יודע, כל הטעמים בעולם באים ממך. אז אני מפזרת פה מלח ואני מבקשת ממך שתעשה לזה את כל הטעמים שיש לך בגן עדן, את כל הטעמים הטובים שיש בעולם תשים בתוך המרק הזה, שיהיה נעים לרבי אלימלך, שהוא ישמח מהביקור אצלנו, שיהיה לו טוב. אני כל כך רוצה שיהיה לו טוב". והאמת שחוץ מהמלח ששמתי בפנים, גם קצת דמעות נשרו לי, כי כל כך רציתי לעשות טוב. את המרק הזה הגשתי לאבא שלי. אני מתנצלת אם הוא סיפר שזה לא היה כל כך טוב". אמר לה רבי אלעזר: "הפוך, אבא שלי אמר לי שרק מרק כזה הוא רוצה לאכול", ורבי אלעזר הבין, שאבא שלו לא חיפש איזה אוכל גשמי, הוא חיפש אוכל שהתפללו עליו מכל הלב.

כשמלכה'לה התפללה על המרק, נכנס לתוך המרק הזה התפילות שלה, והטעם של התפילות היו בתוך המרק, וזה דבר שלא רק מלכה'לה עושה, כל אחד מאתנו יכול לעשות. אתם יודעים, אתם מכירים, את זה שהלכתם פעם לסבתא לאכול אצלה, וראיתם שיש לה אוכל עם טעם מיוחד שיש רק אצל סבתא? כי סבתא מתפללת לפני שאתם באים, שהיא תצליח לתת לכם משהו טעים לאכול. אז כל אחד מאתנו יכול להכניס טעמים וריחות לתוך המעשים שלנו, אם רק נתפלל: "אני עכשיו הולך לעשות משהו, אני רוצה לעזור לאמא, יהי רצון שאני אעשה את זה בצורה הכי טובה", הכנסתי את התפילה ליום יום שלי, אז נכנס ברכה בתוך מה שאני עושה. הצלחתי במשהו, הצלחתי במבחן, שתי דקות להקדיש: "תודה ה' יתברך, איזה כיף שהצלחתי במבחן", אז הכנסתי קדושה ביום יום. כמה שנדע להתפלל ולהכניס את הקדוש ברוך הוא בכל העשיות שלנו, אז השכינה תשרה במעשה ידינו.

ונתפלל את תפילתו של רבי אלימלך, שהוא חיבר תפילה לפני התפילה: "אדרבה, תן בלבנו שְׁנֵאָה כָּל אֶחָד מֵעֲלֵת חֲבֵרֵינוּ וְלֹא חֲסָרוֹנָם". הנה כשבאים עכשיו להיות עם חברים, מגיעים לכיתה להתפלל יחד, שנראה את המעלה של כל אחד, ולא חסרונם, ותחזק אותנו להתקשר אליך באהבה, כְּפֶאֱשֶׁר גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ, שְׁיֵהָא הַכֹּל נֶחַת רוּחַ אֱלֹהֶיךָ. בוקר טוב. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.



Wordwall

לוחצים, משחקים ונהנים